

РЕШЕНИЕ

№ 5925

гр. София, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 13.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **1238** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на З. К. К. от [населено място] срещу действието на Кметския наместник на [населено място], общ.Р., изразяващо се в залепване на таблото за обяви на входа на кметството на документ, озаглавен „Сигнално писмо“, съдържащо лични данни на оспорващия, с твърдения за нарушение на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и Съвета. Твърди се, че този документ, залепен на общодостъпно място, съдържа негови лични данни, позволяващи еднозначното му и недвусмислено идентифициране – пряко - чрез трите му имена и непряко – чрез адреса му в [населено място]. Заявява, че не е давал съгласие за разпространение на личните му данни чрез подобно залепване на документ и същото е в нарушение на ЗЗЛД и на Регламент “/ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и Съвета. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът по оспорването – Кметския наместник на [населено място], в постъпили по делото молби признава, че лично е залепил сигналното писмо до Директора на ОДБХ – В. на таблото, като твърди, че това е станало в края на м. април 2022 г. Според изявленията му писмото е стояло залепено няколко часа, след което е било унищожено. Това наложило да го залепи отново няколко дни по-късно, като и второто писмо е престояло съвсем кратко време преди да бъде унищожено. Изложил е причините, поради които е залепил писмото, а именно поведението на З. К. и ежедневните оплаквания на хора от селото от него, както и обвиненията срещу него,

че не взема мерки. Залепил е писмото, за да видят хората, че е взел мерки срещу това лице.

По делото са събрани писмени, гласни и веществени доказателства. Приложено е в заверено копие изпратено от ответника „Сигнално писмо“.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а това се установява и от доказателствата по делото, че Кметския наместник на [населено място] е изготвил и изпратил на 28.04.2022 г. до Директора на ОДБХ – В. сигнално писмо, с което го е уведомил, че З. К. К., живущ в [населено място], [улица], гледа 5-6 броя крави, като няма регистриран животновъден обект; няма подходяща сграда за отглеждане на животните, а те са настанени в тясно гаражно пространство; има нехуманно отношение към животните, които в повечето случаи са завързани с въжета, често се оплитат в дърветата и храстите, не им осигурява вода; замърсяват с фекалии старателно окосените площи около домовете на жителите на селото; създават условия за развъждане на мухи, комари и др.; жителите на селото имат значителни разходи, за да поддържат тревните площи в добро състояние, като заплащат за услугата косене пред домовете. Не е спорно също, че Кметския наместник на [населено място] е залепил това сигнално писмо и на таблото за обяви на входа на кметството, което самият кметски наместник признава в изявленията си до съда. Спорният момент е кога е било залепено писмото и кога К. е узнал за залепването му там. Твърденията на ответника, че това е станало само в края на м. април и началото на м. май 2022 г., като престояло там съвсем кратко време, след което било унищожено от оспорващия, не са подкрепени с доказателства. След дадени указания да представи регистър, в който се отразява залепването на таблото на обяви и съобщения, същият е заявил, че такъв не се води в кметството. От представените от жалбоподателя доказателства, преценени в тяхната съвкупност, може да се направи извод, че писмото е било залепено на таблото през есента на 2022 г. До този извод се стига от представените снимки на таблото, от които е видно, че наред със залепеното сигнално писмо е бил залепен и друг документ – от „Нов медицински център“ ЕООД, [населено място] за извършване на прегледи на 07.12.2022 г. От тези снимки, макар и на същите да няма дата, следва извода, че сигналното писмо е било залепено на таблото през есента на 2022 г., а от факта, че го е снимал, следва извода, че оспорващият е узнал за залепването му на таблото тогава. Тези изводи се подкрепят и от събраните гласни доказателства чрез разпита на допуснатия свидетел М. К., който заявява, че в края на 2022 г. се видял с баща си и той му показал снимките на сигналното писмо. Предвид изложеното съдът приема за установено, че процесното сигнално писмо е било залепено на таблото за съобщения през есента на 2022 г. и тогава оспорващият е узнал за залепването му там.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.39, ал.1 ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Условие за допустимост на оспорването е относно същото нарушение да няма висящо производство пред Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ или нейно решение относно същото нарушение да е

обжалвано и няма влязло в сила решение на съда – чл.39, ал.4 ЗЗЛД.

В хода на настоящото производство не се твърди от страните и не се установи по процесния спор да има висящо производство пред КЗЛД.

Макар разпоредбата на чл.39 ЗЗЛД да не предвижда срок, в който може да бъде сезиран съда, както в чл.38, ал.1 ЗЗЛД за производството пред КЗЛД, съдът споделя виждането, че оспорването не може да бъде осъществено безсрочно. Прилагайки по аналогия, на основание чл.46, ал.2 ЗНА, спрямо настоящия случай разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗЗЛД досежно уредения в нея срок, съдът намира, че оспорването е осъществено в преклузивния срок – в 6-месечен срок от узнаване на нарушението – през есента на 2022 г., т.е. сред 18.07.2022 г., но не по-късно от една година от извършването му, с оглед обстоятелството, че процесното сигнално писмо е поставено на таблото за обяви на Кметство [населено място] най-рано на 29.04.2023 г.

Предвид изложеното, съдът приема, че жалбата, с която е сезиран, е допустима. Разгледана по същество, същата е и основателна, по следните съображения:

За да се осъществи успешно оспорването по чл.39, ал.1 ЗЗЛД следва да са налице няколко предпоставки – да са налице лични данни по смисъла на закона, те да са обработени в смисъла, който влага законодателят, това обработване да е извършено от администратор на лични данни, посредством извършеното действие да са нарушени правата на оспорващия.

Съгласно § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД легална дефиниция за понятието „лични данни“ се съдържа в чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според тази разпоредба „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. В случая в процесното сигнално писмо оспорващия е посочен с трите му имена и адрес в [населено място].

Съгласно § 1, т.4 ДР на ЗЗЛД "Обработване" е понятието по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. В тази разпоредба е предвидено, че „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване. По делото безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателя са били обработени – предоставени и разпространени, чрез залепване на сигналното писмо на общодостъпно място в селото – на таблото за обяви пред кметството.

Според разпоредбата на §1, т.2 от ДР на ЗЗЛД "Администратор", с изключение на администратора по глава осма, е понятието по чл.4, т.7 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според тази разпоредба администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне

могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. Администраторът на лични данни обработва личните данни самостоятелно или съвместно с друг. Съгласно §1, т.2 ДР но ЗЗЛД „Обработващ лични данни“ е понятието по чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679., или това е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

В случая безспорно Кметския наместник на [населено място] е администратор на лични данни и при залепване на сигналното писмо е действал именно като такъв. Това е така, тъй като писмото е създадено от него и не съществува правна норма, която да го задължава да го постави на таблото за съобщения на кметството.

Предвид гореизложеното съдът намира, че ответникът, в качеството му на администратор на лични данни чрез залепване на сигналното писмо на таблото за съобщения на кметството е обработил личните данни на оспорвания /трите имена и адрес/, като ги е разпространил по начин, по който са станали достъпни до неограничен кръг лица – жителите и пребиваващите в [населено място].

Спорният въпрос е дали личните данни на оспорвания са обработени законосъобразно. Според принципите, заложи в чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно същата разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Съдът приема, че по отношение на Кметския наместник на [населено място] не е била налице нито една от изброените в чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 хипотези, за да се приеме, че личните данни на оспорвания са обработени законосъобразно. Не се установи същият да е дал съгласие за това, съобразно изискването на б. „а“; не се касае за изпълнение на договор по смисъла на б. „б“. Не е налице законово задължение на администратора да обявява на публично място сигналите до компетентни органи, които е изготвил и изпратил, за да се приеме, че е налице хипотезата на б. „в“. С разпространението на личните данни на жалбоподателя не са защитени интересите на субекта на данни или на друго физическо лице. Следователно не е налице и хипотезата на б. „г“. Не може да се приеме, че залепване на сигналното писмо, съдържащо личните данни на жалбоподателя, на таблото на кметството е било необходимо за изпълнение на задача от обществен интерес или че същото е направено

в изпълнение на официални правомощия на администратора по смисъла на б. „д“. Информирането на населението за предприетите въз основа на техни оплаквания действия от администратора съдът намира, че не попада в тези хипотези. Неприложима в случая е и хипотезата на б. „е“, доколкото за Кметския наместник на [населено място] не е бил налице легитимен интерес да обработва данните на оспорвакия. Законен (легитимен) е онзи интерес, който като породен и целящ задоволяване на определена човешка потребност, е признат за допустим от правото, т.е. за него са предвидени правни средства за осъществяване (субективни права), а там, където такива изрично не са - те са допустими с оглед на общите принципи на правото. Информирането на населението за предприетите действия спрямо жалбоподателя не покрива критериите за легитимен интерес по смисъла на б. „е“ на чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Предвид това съдът приема, че личните данни на оспорвакия в процесния случай са обработени незаконосъобразно, в нарушение на чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Следователно жалбата се явява основателна и като такава следва да бъде уважена.

С оглед изхода на спора и съгласно чл.143, ал.1 АПК своевременно направеното искане на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно. Молбата, в която е обективизирано същото, е изпратена по електронен път в 10,29 ч., а заседанието по делото е започнало в 10,30 ч., видно от отразеното в протокола. Същият претендира разноски за внесена държавна такса и заплатени разходи за свидетел, изразяващи се в стойността на билети за отиване и връщане от В. до С. и обратно в размер на 371,69 лева. Съдът намира, че на оспорвакия следва да бъдат присъдени разноски само в размер на внесената от него държавна такса от 10 лева. Претендираните разноски за свидетеля съдът намира за недоказани, тъй като не са представени доказателства, че стойността на самолетните билети е заплатена именно от оспорвакия. Разноски на страната се присъждат само тогава, когато е установено извършването им от същата. Предвид това съдът намира, че ЮЛ, чийто орган е извършил незаконосъобразното обработване на лични данни, а именно Община – Р., следва да бъде осъдено да заплати на оспорвакия деловодни разноски в размер на 10 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 52-ри състав

Р Е Ш И :

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че Кметския наместник на [населено място], общ.Р., в качеството му на администратор на лични данни, чрез залепване на таблото за обяви на входа на кметството на създадения от него документ, озаглавен „Сигнално писмо“ от 28.04.2022 г., адресирано до Директора на ОДБХ – [населено място] е обработил незаконосъобразно личните данни на З. К. К. от [населено място] /трите имена и адрес/, като ги е разпространил по начин, по който са станали достъпни до неограничен кръг лица – жителите и пребиваващите в [населено място], в нарушение на чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 Европейския парламент и Съвета от 27.04.2016 г.

ОСЪЖДА Община - Р. да заплати на З. К. К. от [населено място] деловодни разноски в размер на 10 (десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на

страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: